

Синіє гай, і зеленіє поле.

Живи і знай, що не мине ніколи
Ані зерно, що родить хліб насущний,
Ані руно квіток і трав у пуші.

І, поки світ, не буде в ньому згину
Великій вірі в розум і людину.

А будуть вічні і любов, і мати,
І руки будуть колиски гойдати,
І не посміють вражі легіони
Топтати наші вікові кордони.

Ти вір у це, але й готовим будь
Своім життям відстояти майбуть.
